

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IV Wydział Karny – Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Śliwiński

Sędziowie: SSO Leszek Matuszewski

SSO Hanna Bartkowiak (spr.)

Protokolant: st. prot. sąd. M. K.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej P. w P. K. G.

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2017 r.

sprawy skazanego **A. J. (1)**

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w P.

z dnia 1 grudnia 2016 r. sygn. akt III K 727/16

1. Uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 572 kpk postępowanie w sprawie umarza.
2. Kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa.

H. B. D. L. M.

UZASADNIENIE

Skazany **A. J. (1)** złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego, składając w tym zakresie pismo z dnia 12 maja 2016 r. (data złożenia w administracji Aresztu Śledczego, k. 2-4).

Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w P., wyrokiem łącznym z dnia 1 grudnia 2016 r. wydanym w postępowaniu o sygn. akt III K 727/16, wskazał, że **A. J. (1)** został skazany następującymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 13 września 2005 r. w sprawie XXIII K 1819/05 za przestępstwo popełnione w dniu 4 lutego 2005 roku z art. 281 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby i karę 40 stawek dziennych grzywny po 10 złotych stawka. Postanowieniem z dnia 13 marca 2007 r. Sąd Rejonowy w Poznaniu w sprawie XXIV Ko 1500/07 zarządził skazanemu wykonanie kary pozbawienia wolności;

II. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 26 lipca 2006 roku w sprawie XXIII K 1243/06 za przestępstwa:

a) z art. 278 § 1 kk popełnione w dniu 30 stycznia 2006 r. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności i karę 80 stawek dziennych grzywny po 10 złotych stawka;

b) z art. 233 § 1 kk i art. 238 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnione w dniu 31 stycznia 2006 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Kary jednostkowe połączono i wymierzono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby. Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 2 września 2008 roku w sprawie VIII Ko 3129/08 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

Następnie Sąd Rejonowy w omawianym wyroku łącznym orzekł:

1. na podstawie art. 575 § 1 kk rozwiązał węzeł kary łącznej orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 26 lipca 2008 roku w sprawie XXIII K 1234/06;
2. na podstawie przepisów obowiązujących do dnia 30 czerwca 2015 roku – art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 569 § 1 kpk i art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z dnia 20 marca 2015 r.) połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w wyroku Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 13 września 2005 r. w sprawie XXIII K 1819/05 oraz w wyroku Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 26 lipca 2006 r. w sprawie XXIII K 1243/06 i wymierzył skazanemu karę łączną 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda,
3. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej grzywny zaliczył kwotę 800 złotych tytułem zapłaty grzywny orzeczonej w sprawie XXIII K 1243/06, uznając karę grzywny za wykonaną co do 80 stawek dziennych,
4. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił skazanego od obowiązku zapłaty kosztów sądowych (k. 44-45).

Powyższy wyrok zaskarżył w całości na niekorzyść skazanego prokurator. Zarzucił obrazę prawa materialnego, to jest art. 85 kk w brzmieniu do dnia 30 czerwca 2015 r., polegającą na błędnym uznaniu, że w niniejszej sprawie zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego.

Podnosząc tak, wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego (k. 59-60v).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora była zasadna i zasługiwała na uwzględnienie.

Przystępując do opisanego powodów tego rozstrzygnięcia, pomocnym będzie przypomnienie, że wskazana w apelacji obraza przepisów prawa materialnego obejmuje naruszenie każdej dziedziny prawa materialnego, która była stosowana przez organ orzekający. Najczęściej chodzi tu o materialne prawo karne, ale w grę może też wejść np. prawo cywilne, administracyjne, finansowe czy wykroczeń.

Sama obraza może zaś polegać na: a) błędnej wykładni przepisu;

b) zastosowaniu nieodpowiedniego w świetle poczynionych ustaleń przepisu prawa karnego materialnego lub

c) zastosowaniu go w niewłaściwy sposób albo

d) zastosowaniu danego przepisu mimo zakazu określonego rozstrzygnięcia lub

e) niezastosowaniu normy, której stosowanie było obowiązkowe (por. komentarz do 438 kpk [w:] T. Grzegorzczak, Kodeks postępowania karnego - komentarz, Lex 2014).

Analiza akt sprawy, a przede wszystkim dokumentów obejmujących wyroki skazujące wydane względem A. J. (1) oraz pisemnych motywów wyroku pierwszoinstancyjnego, potwierdziła zarzut, że objęcie wyrokiem łącznym kar wymierzonych w sprawach Sądu Rejonowego w Poznaniu o sygn. akt. XXIII K 1819/05 oraz XXIII K 1243/06 nastąpiło z obrazą prawa materialnego. To jest z naruszeniem art. 85 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca

2015 r., a stosowanym w sprawie w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U z 2015 r., poz. 396).

Przypomnienia w tym miejscu wymaga, że w brzmieniu do dnia 30 czerwca 2015 r. przepis art. 85 § 1 kk określał, iż sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu.

W sprawie nie budzi wątpliwości, że wyrok Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 13 września 2005 r. w sprawie XXIII K 1819/05 został wydany przed popełnieniem przez skazanego A. J. przestępstw z art. 278 § 1 kk oraz z art. 233 § 1 kk i art. 238 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, tj. czynów objętych wyrokiem w sprawie XXIII K 1243/06. Te popełnione bowiem zostały odpowiednio: w dniu 30 stycznia 2006 r. i w dniu 31 stycznia 2006 r.

Z powyższego wynika, iż kary wymierzone w obu postępowaniach nie kwalifikowały się przez to do połączenia i podlegać będą odrębnemu wykonaniu. Rację miał zatem prokurator apelując, że zaskarżony wyrok był nieprawidłowy i winien ulec uchyleniu. Na marginesie dostrzec trzeba, iż Sąd Rejonowy w uzasadnieniu wyroku łącznego dostrzegł swój błąd w zakresie prawa materialnego i przyznał, że w niniejszej sprawie brak było warunków do połączenia kar orzeczonych wobec skazanego A. J. (1).

Konsekwencją tego ustalenia była konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku i w oparciu o art. 572 kpk, umorzenia postępowania w sprawie.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia o kosztach postępowania w sprawie stanowił art. 632 pkt 2 kpk w zw. z art. 574 kpk. Wobec umorzenia postępowania obciążono nimi w całości Skarb Państwa.

H. B. D. L. M.